

Награда “Доброчинитељ”

Председнику Адлигата Виктору Лазићу уручена је награда „Доброчинитељ“ „за хумане подвиге које су обележили претходну, 2020. годину, како пише на сајту Владе Републике Србије.

Награду су уручиле премијерка Ана Брнабић и министарка Министарства за рад, борацка и социјална питања Дарија Кисић Тепавчевић, у присуству свих чланова Владе Србије који су се у Комбак дворани окупили како би представили резултате Владе у првих 100 дана.

Награда „Доброчинитељ“ успостављена је у оквиру Године солидарности, како је проглашена прошла година на предлог тадашњег министра Министарства за рад, запошљавање, борацка и социјална питања Зорана Ђорђевића. Награду је добило 20

учесника, а Виктору Лазићу је уручена због активности у борби против пандемије корона вируса, те за осмишљавање, спровођење и финансирање акције „Милион књига за Србију“.

Лазић о својим активностима прича:

„Цео пројекат Адлигата је једно велико хуманитарно дело које моја породица удружена са многим другим породицима и појединцима, поклања нашем народу и држави. Чинити добротворство, то је опредељење свих нас у институцији коју имам част да водим и представљам.

У оквиру акције „Милион књига за Србију“ поклонили смо више од 800.000 књига од 2015. године до данас. Наравно, то нисмо урадили сами, већ у сарадњи са читавим низом институција и појединаца, да истакнем само неке: САНУ, Удружење књижевника Србије, Матицу српску, Српско књижевно друштво, Библиотеку „Жарко Зрењанин“ из Зрењанина, Библиотеку „Милутин Бојић“, Општина Вождовац... Књиге су, између осталог, отишле у више

од 300 институција, у 50 школа, 30 болница, 29 затвора...

Ту су, заправо учињена два добра дела: огроман број тих књига смо спасили да не заврше у старом папиру или ђубришту, и послали смо их институцијама и појединцима којима су заиста биле потребне.

Када су отворене ковид болнице, знали смо да јако тешко бити затворен у таквом простору неколико недеља без икаквих активности. Зато смо одмах одвојили 3.500 књига како би се оформиле библиотеке у првим ковид болницама у Београду, Новом Саду и Нишу. Наравно, то није било нимало једноставно, у том тренутку су скоро све колеге биле послате кућама, кретање је било изузетно отежано, а био нам је циљ да тај континент књига стигне до болница у првих 48 сати од њиховог отварања. Књиге су изузетно тешке и тај физички посао не бих могао да урадим без волонтера Игора Фершишија, Наде Кромек и Петра Јовановића.

У току најгорег затварања када је било забрањено старијима од

65 година да излазе из својих домова, одмах сам схватио да ће се велики број наших чланова, легатара, донатора наћи у веома тешкој ситуацији. Деца им живе по свету, они сами и у не баш добром здравственом стању, онемогућени да сами врше најосновније функције... Зато сам иницирао да се формира посебна волонтерска служба Адлигата. Нас десетак старало се о осамдесет старих суграђана, комшија и пријатеља. Било је потребно свакодневно обилазити цео град. У тренутку када су нам свима приходи десетковани, највећи изазов ми је представљало да некако пронађем аутомобиле и о свом трошку покријем трошак бензина свим волонтерима, што је била њихова молба како би радили.

Иако сам ову награду добио лично, зато што сам својом иницијативом, својим радом и новцем урадио ове ствари, али и многе друге можда и значајније које нису поменуте, ипак је неопходно да се напомене да су све те активности урађене под кровом Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу „Адлигат“ и да ја сам, без изузетног тима и великог броја људи који су у одсудним тренуцима прискочили у помоћ, не бих могао то да остварим. Зато ова награда искључиво може да припадне свима нама заједно.“